

Izar! , igan bizirik ote?
Belarra ornen duk or.
Dena delarik, neretzat aiz
goiz ta arrasti zorakor!
Ik jarrai, Otoï, zeru orretan
poz-emaille dardarkor!

TXERTAKETAK

Sarri esan bezela. udazkena ez da aro txarra zugatz-landare berriak jartzeko, edo-ta soro-inuiño ta landa bazterretan daudenak iñausi, garbitu ta kare-esnez igurtzi eder bat emateko, Landarak beren izerdia date, lurrak damakion janaria sustraitik gora darama izerdi onek. Landarak aziz eta mentuz ugaritzen ditugu: landareak lurrari kentzen dio bear duen janaria; mentuak, ordea, landareari.

Doiñu: «Baratzeko pikuak...n.

Etxe baranoa dut zugaitzez joria,
sagar, okaran, orisko, mizpil, madaria;
urte barruan ditut arretatsu zaintzen,
pude, makets ti aiotza noznai erabiltzen.

Zugaitzak barnerantza iru zati dauzka,
gaiñ-azal, barne-egur eta biotz-una.
Azalpe zear doa landare izerdia,
gora ta beera iñoiztxo alerto gabia.

Azalak ere bere zatiak dizkizu,
hein edo beiñik oartu ba duzu;
azal-gaiña, mamia eta azalpea;
gaia duzu geienez orlegi ta mea.

Udan izerdiz zaio azalpea asetzen,
erdia berriz mami duzu izendatzen.
Txertatzekoan auek badute garrantzi,
bildu hear dira-ta bi izerdi-toki.

Lurrak susterra dizu osoan inclartzen,
landarak du, ordea, txertoa azkartzen.
Jakia dio kentzen lurrari landarak,
eta landareari orobat txertoak.

Nik urtetik urte dut sailtxo bat eztitzen,
orela ditut ainitz igale-abe ugaltzen.
Txertaketa dut saio txito atsegiña,
urtarrillez nik pozez egin oi dudana.

Ortako, zugaitzari gaiña diot Lenen
aizto makur bereziz kontuz ebakitzen,
eta ziri batekin printzatu ondoren,
urteko adartsua doit bertan jartzen.

Mentu epaiak beukoz bí naiz iru begi,
baiña zaintzeko, arren, izan leia bizi;
begiok aziz ez dute ona eguzkia,
ez otza, ezta aize zakar biurria.

Txerta-lan osatua txibista aurretik,
elkar diran zatiak ondo begiturik,
erreskadan daudenez bear dut ikusi:
emen ere ba dabilt ileba, larri-aldi.

Eztitutako alde guztia dut lotzen,
xaboi t'errtxiFiazko orea eratzen,
lokatz-ore orrekin goi ta bee azkenik
bira diot igurtzen ezin obekirik.

Azalean begiak ikus adarretan,
aziz dituzu lore naiz adar berritan;
begiok azalakin kendu ondorean,
landare azal barne jarri txertatzean.

Urbilduz ere ditut landarak ezritzen,
biltzeko zillai gaiña bildu-tokian ken;
bi adarrok elkartu ta lotutakoan
«urbilduz» ibil zera txertatze aroan.

Txilibiturik egin al duzu agiaz?
Ken gaiña mentuari ta ipiñi arretaz
landare biziari azal-odi auta,
orixe duzu azal-odiz txertaketa.

Ontaz gaiñera, ugal genitzake osoz
aziz, olaziz eta orobat ukendoz.
Azi aukeratua soroan da ereiten,
lenen duzu ernemin, gero gora jotzen.

Moztu landareari adar bat maketsez,
beronen alde bata estal eizu lurrez:
laster zaizu piztu ta landare biurtu,
baiña beukoz hi begi, lurrean naiz goitsu.

Landara adarra jatxi ezazu lurrera,
erdi bata estali lurrez biotz-bera;
bestea taket bati lotu polikiro,
ta au epe labur zaizu landare egingo.

Urte barruan legez olako abeak
azpiko ezoz ditu sustraiño beteak.
Epai, ta naien duzun lekuan landatu.
Ditudan txertakerak auetxek dituzu.